

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 75/06-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. marca 2006 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., bytom D., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 271/04, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. **o d m i e t a** pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. februára 2006 doručená sťažnosť J. B., bytom D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 271/04.

Sťažovateľ uviedol, že 27. júla 2004 podal okresnému súdu návrh, pričom konanie je vedené pod sp. zn. 12 C 271/04. Sťažovateľ sa domnieva, že v namietanom konaní, predmetom ktorého je *„žaloba pre podvod v stomatologickej starostlivosti s následkom*

poškodenia môjho zdravia“, došlo k zbytočným priet'ahom, a to aj z toho dôvodu, že okresný súd dosiaľ neurčil žiaden termín pojednávania.

Vzhľadom na to, že s'ťažovateľ prejavil nespokojnosť s postupom okresného súdu, listom z 29. decembra 2005 adresoval predsedovi okresného súdu s'ťažnosť na priet'ahy v konaní. S'ťažovateľ uviedol, že podpredsedníčka okresného súdu odpovedala na jeho s'ťažnosť listom sp. zn. Spr. 2132/05 z 1. februára 2006, v ktorom konštatovala priet'ahy v konaní od 8. júna 2005.

Na základe uvedených skutočností s'ťažovateľ navrhol, aby ústavný súd v namietanej veci v náleze vyslovil, že postupom okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 12 C 271/04 bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, okresnému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných priet'ahov a zaviazal ho uhradiť primerané finančné zadosťučinenie, ktoré nazval „*odškodné*“, vo výške 100 000 Sk. S'ťažovateľ zároveň žiadal o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o s'ťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní

pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh (v danom prípade sťažnosť) predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde skúma, či v danom prípade nejde o jej neprípustnosť.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd v prípadoch namietaného porušenia základných práv v dôsledku zbytočných prietáhov v konaní zapríčinených všeobecným súdom skúma, či sťažovateľ využil právne prostriedky, ktoré mu na ochranu jeho práv do 31. marca 2005 vrátane poskytoval zákon Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej správe súdov“) v ustanoveniach § 17 a nasl. a od 1. apríla 2005 poskytuje zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) v ustanoveniach § 62 a nasl. Využitie týchto prostriedkov nápravy, ktoré sú podľa názoru ústavného súdu účastníkovi súdneho konania ľahko dostupné, nevyžaduje ústavný súd ako podmienku prijatia sťažnosti na ďalšie konanie, ak z okolností konkrétneho prípadu

vyplýva, že uvedenú podmienku sťažovateľ nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde), najmä ak využitie uvedených prostriedkov nápravy nemožno vzhľadom na okolnosti daného prípadu pokladať za postup umožňujúci dosiahnuť účinnú ochranu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (napr. III. ÚS 132/05, III. ÚS 197/05).

Z obsahu sťažnosti, ako aj jej príloh ústavný súd zistil, že sťažovateľ namietal prietahy v konaní okresného súdu sťažnosťou z 29. decembra 2005 adresovanou jeho predsedovi. Listom sp. zn. Spr. 2132/05 z 1. februára 2006 podpredsedníčka okresného súdu konštatovala prietahy v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 271/04 od 8. júna 2005. V odpovedi podpredsedníčka okresného súdu v súlade s ustanovením § 67 ods. 1 písm. a) zákona o súdoch poučila sťažovateľa o tom, že v prípade, ak svoju sťažnosť nepovažuje za riadne vybavenú, môže do 30 dní od doručenia odpovede žiadať predsedu krajského súdu o prešetrenie vybavenia jeho sťažnosti.

Ústavný súd poukazuje na to, že podanie sťažnosti predsedovi okresného súdu v krátkom čase pred podaním sťažnosti ústavnému súdu sa javí byť iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak taká sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom vo veci samej (obdobne napr. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 78/05, III. ÚS 13/06). Ústavný súd je toho názoru, že predseda okresného súdu (prípadne podpredsedníčka okresného súdu) v namietanom prípade takúto primeranú lehotu na prijatie opatrení smerujúcich k odstráneniu prietahov v konaní ani nemohol mať. Podpredsedníčka okresného súdu listom z 1. februára 2006 síce konštatovala prietahy v konaní, ale sťažovateľ nevyčkal na poskytnutie ochrany jeho základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zo strany všeobecného súdu. Namiesto toho promptne, avšak nie v súlade s ustanovením § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde podal ústavnému súdu sťažnosť, ktorá bola ústavnému súdu doručená 20. februára 2006.

Vzhľadom na to, že podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nie je sťažnosť prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpал opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré

mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť je potrebné odmietnuť so zreteľom na nesplnenie tejto podmienky konania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom sa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. marca 2006